ЗОЛОТІ ВОРОТА

ЗАПОВІТ

Листопад — 1973 — Київ

ЗОРЯНИМ БРАТАМ, ГРЯДУЩІЙ ГРОМАДІ СВОБОДИ, ВІЛЬНИМ ДУХАМ ВСЕСВІТУ З ЛЮБОВ’Ю

Автор

УЖЕ БІЛЯ ПОРОГУ СТОЮ. УЖЕ ЧУТИ ХОДУ МОЮ. УЖЕ ЧУТИ ПОКЛИК МІЙ. І СТЯГ МІЙ ОБІЙШОВ ПОЛЕ БОЮ.

І КРАЩІ ВОЇНИ ПОРАНЕНІ ВОРОЖОЮ РУКОЮ. АЛЕ ЧОМУ Ж ВИ МОВЧИТЕ, "ЗНАЮЧІ"? ЧОМУ ЗАКРИЛИСЬ ПИЛОМ КНИГ ВІД ПОЛЯ БИТВИ? НЕ ГОДИТЬСЯ МАТИ ЗБРОЮ, СИДЯЧИ В М’ЯКОМУ КРІСЛІ. ТОЙ ВОЇН, ХТО ПІДНЯВ МЕЧ ДЛЯ ПОЄДИНКУ З ВОРОГОМ.

Маємо видимість міцності й обширності темних побудов. Але які підвалини темряви? Ветха свідомість з її всіма наслідками. Багато нагромаджень соціальних, політичних і морально-етичних спорудила пітьма. Але не злякаємось уявної непоборності. Як сніг під променем Сонця, так розтануть всі накопичення Темряви під бурхливим потоком нових Вогнів.

Тому не побоїмося уже сьогодні здійснювати нові основи життя. І в першу чергу здійснювати в свідомості.

ХАЙ НІЩО НЕ ЗБЕНТЕЖИТЬ ВПЕВНЕНОЇ ХОДИ ПОДВИГУ. ТАК, ВИ ПОЧУЄТЕ — ВСЕ ПРОТИ ВАС І ВСІ ПРОТИ ВАС. ХТО Ж ВИ? ЗЕМЛЯ НІКОЛИ

ДОБРОВІЛЬНО НЕ ПРИЙМАЛА ВОГОНЬ, ЯК ПЕРВОЗДАННУ СУТЬ, ЗЕМЛЯ РОЗКЛАЛАСЬ БИ, НЕ МАЮЧИ ЙОГО ЖЕРТВЕННОЇ БЛАГОДАТІ.

ТАК, ВСЕ ЗЕМНЕ СУПРОТИ НАС. АЛЕ З НАМИ ЗОРЯНЕ БРАТЕРСТВО. З НАМИ КОСМІЧНИЙ МАГНІТ. ТОМУ СМІЛИВО СТУПАЄМО. І НЕ ВІДДАМО ТЕМРЯВІ ЖОДНОЇ П’ЯДІ ЕВОЛЮЦІЙНОЇ СПІРАЛІ.

ЗАПОВІТ

Молю, ридаючи, пошли,

Подай душі убогій силу,

Щоб огненно заговорила,

Щоб слово пламенем взялось,

Щоб людям серце розтопило,

І на Україні понеслось,

І на Украйні понеслось,

Те Слово, Божее Кадило,

Кадило істини. Амінь.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

Повстання

Мій Друже!

Чи Твоє серце жахалося недосконалості Буття? Чи Ти горів на полум’ї ненависті до катів і насильників будь-яких історичних епох? Чи Тобі хотілося стати поруч з героєм давнини чи сучасності і розділити його муки, його хрест і подвиг?

Чи Ти вбачав у невеликій квіточці, у білосніжній хмарині, у далекій зірці або в задумливій дитині свого брата, друга, себе самого?

Чи хотілося Тобі зупинити потік смерті, нещастя, злигоднів і відкрити світові Край Любові, Гармонії і натхненної Казки? Чи снилися Тобі незбагненні сни про Країну Блакитної Мрії, де все можливо, де ніщо прекрасне не зникає, де зустрічаються Друзі всіх віків, де не треба когось убити і з’їсти, щоб жити самому, де можна летіти у просторі й часі до коханих своїх, не насилуючи стихії, де і зірка, й людина і найменший метелик об’єднані в дивозвучну Симфонію Всебуття?

Якщо все це було з Тобою, тоді Ти воістину Зоряний Брат! Тоді Ти, справді, Великий Повстанець супроти непорушності, усталеності, сплячки, мертвотності! Тоді Ти — Син Вогню, а Вогонь ніколи не горить вбік чи вниз, а лише вгору!

Ти бачиш, Брате, — світ здригається в агонії безглуздя. Індивіди, сім’ї, держави, об’єднані нації загубили провід Духу і без мети метляються, як осіннє листя, за вітром історії.

Все випробувано, все вичерпано, все зганьблено: боги, ідеї, практика, любов.

І Людство вдивляється в космічну порожнечу, очікуючи Месію або Пришельців з далеких зірок, щоб вони розгадали для нас загадку Древнього Сфінкса.

Ніхто не прийде з космічної порожнечі, мій Друже! Ніхто не прилетить на хмарах судити живих і мертвих! Розгадка в нашому серці, Зоряний Брате! Чуєш?

Повстань, прокинься! Ходімо на високу гору, запалимо Вогнище Матері Світу на неприступній скелі. Буряний час покаже всім спраглим — де рятунок. До Вогню прийдуть і друзі й вороги. Але нічні кажани обпалять крила, а серце світоносне посилить Вогнище Великої Праматері.

Поспішай же, Повстанцю! Поспішай!

Золоті Ворота Всесвіту

Коли душа прагне зоряних висот, хіба всидить шукач у гадючій ямі? Коли воїн замахнувся мечем на ворога, чи засуне він меча в піхви, не опустивши його на голову супротивника? Коли кличе небувала дорога, хіба душа зможе бути щасливою біля обридлого затишку?

Так і ми з Тобою, Друже, — не станемо зволікати. Зберемося в Дорогу. Візьмемо лише необхідне.

Який же критерій обрати, щоб визначити необхідне?

Критерій єдиний: душа, неповторна душа Людини!

Це вона мурує храми й в’язниці. Це вона творить богів і скидає їх, щоб породити нових, ще вишуканіших ідолів, це вона злітає в екстазі до Абсолютного Світу Свободи і знемагає в болоті безсилля і гріховності.

Душу ми зробимо критерієм цінності. Бо вона є ЗОЛОТІ ВОРОТА ВСЕСВІТУ, і на тих Воротах стоїть сторожем Серце.

Скільки нападів на цього полум’яного Сторожа! Скільки хитрощів, щоб приспати його, обдурити! А обдурений або сплячий сторож — вже не сторож! Тоді ворота відкриті для ворогів і місто падає під п’ятою напасників.

Візьмемо символічно Золоті Ворота Києва. Що вони тепер? Лише архітектурний анахронізм, екзотичний казус, історичне непорозуміння. Колись крізь них шумів, клекотів потік воїнів, трударів, мандрівників, матерів, дітей, звитяжців. Біля Золотих Воріт народ вшановував вільних лицарів і гетьманів у Дні Свободи і співав величальні пісні.

А тепер вони стоять на горбі самотньо і печально над новітнім сквером, як тінь героїчного минулого. Ніхто не ввійде крізь ті ворота, ніхто не вийде. Життя пішло мимо них.

Так і душа Людини.

На неї завжди посягали всі релігії, містичні групи, соціальні організації, деспоти, держави, ідеології. І обплутували серце тисячами програм і павутиною примарних "досягнень" та "цілей". І розгублений сторож — серце — вірив підступній намові і впускав орди поневолювачів у Золоті Ворота Душі.

У нас нема часу на довгі розмови, Друже! Залишимо "філософії" до кращих часів. А тепер — чути Дзвін Бою. Отже, будемо говорити коротко — лише найголовніше!

Безстрашно гляньмо на те, що сталося протягом останніх тисячоліть, які ворожі сили прорвалися в нашу душу і що вони натворили.

Легіони богів

Буття єдине. Це аксіома. Але що таке бути? Усвідомити себе. Отже — самопізнання Всебуття. Що лежить в основі самопізнання, саморозкриття? Лише Світло.

Наш критерій — душа. Вона і є Квітка Світла, що розквітла на Древі Буття, серед мороку Хаосу.

Як це сталося?

Наш Всесвіт, Космос — поле бою між Свободою (Світом Істини) і Хаосом або Небуттям. Динаміка конфлікту між Світлом (Свободою) і Пітьмою (Небуттям) творить калейдоскопічну мозаїку фізичних світів (галактики, сонця, планети, атомні структури).

Небезпека в тому, що Світло, одриваючись від Першоджерела, поринаючи в безодню Хаосу, затьмарюється і творить деградовані форми, відповідно до щільності Пітьми.

Полонене Світло тче ілюзорний світ речовинних структур, а на певному рівні розпочинає формування біосфери, як спробу самоусвідомлення.

Це досягається на рівні Людини Мислячої.

Але саме тут розпочинається найбільший конфлікт між Свободою і Пітьмою. Чому?

Бо Світло, самоусвідомившись в Людині, прагне приєднати Космос до Сфери Любові, тобто ПОВНІСТЮ ЗГАРМОНІЗУВАТИ БУТТЯ.

Тому сини Пітьми (інакше — закон розпаду, ворожнечі, роз’єднання) розробляють стратегію боротьби проти Стратегії Світла.

Головна ідея Закону Світу Форм, яку Пітьма намагається прищепити в Душу Людини — це ідея нікчемності, смертності, приреченості.

Виникає містика, релігія, окультизм, як психоінструмент поневолення. Формується у всепланетному масштабі ідея гріховності Людини і створюється культ Караючого Господаря — Бога. Цілі покоління виростають під знаком психічного рабства. Творчість, мислення, соціальне життя, сімейне, національне, духовне — все проходить під знаком приниження і самознищення. Навіть безбожжя (атеїзм) є лише зворотною стороною фідеізму, теїзму, і тому теж змушує людський розум вічно крутитися в психічному полі древнього культу, не даючи змоги вийти на вільний простір діяння і мислі.

Ідея Небесного Господаря, відображена в психічному полі мільйонів людей, стає РЕАЛЬНІСТЮ в Ноосфері, тобто в Сфері Розуму. Практично, людство утворює кібернитичну Психоістоту, яка ОСВІДОМЛЮС СЕБЕ (як Супермозок) і по закону зворотного зв’язку починає керувати народами. Ясна річ, що така істота повністю відзеркалює духовний, етичний і моральний рівень своїх "творців" (церков, священнослужителів, жерців).

Самоусвідомлене Світло (Людина) спіймане в полон психоколапсу, бо САМОСТІЙНЕ прагнення до Визволення зупинене численними табу і марновір’ями.

Кільки спроб Світу Свободи (Будда, Христос, Бруно) визволити дух людства від психорабства викликають з боку Пітьми миттєву реакцію. Приклади відомі всім.

Ідея Будди про рішучу відмову від Світу Мари (ілюзії) і повернення до Стану Свободи (Нірвани), була після його смерті викривлена і введена у традиційні ідеології східного песимізму.

Ідея Христа про Духосинівство Людини привела до безлічі церков і сект, котрі прагнення до Свободи Духу, проголошене Великим

Учителем, замінили древнеіудейською програмою самоприниження і гріховності.

Ідея Джордано Бруно про необхідність виходу людського Духу і Розуму в безмірність Пізнання і Саморозкриття породила ПРАГМАТИЧНУ ПСЕВДОНАУКУ, котра замість прагнення до Свободи створила "Лабіринт Мінотавра" — Техноген, котрий підвів людство до краю фізичної, психічної і духовної прірви.

Висновок: Еволюція, як ПРАГНЕННЯ СВІТЛА ДО СВОБОДИ, ДО САМОРОЗКРИТТЯ, зупинилася. Енергія і воля народів, як виразників Суті Світла, запряжена в споживацькі програми, котрі нікуди не ведуть.

Отже, релігія і наука стали лише маріонетками Древнього Дракона — Закону Пітьми, Антиеволюції, Гравітаційного колапсу.

Старі "боги" — Єгови, Брами, Зевси — переселилися в сучасні модерні програми "оновлення" світу, "підкорення" Природи, "побудови суспільства щастя, добробуту" тощо. Результат — той самий: Світло в Людині спрямоване до створення обмежених функціональних систем і неспроможне виконати Волю Свободи — розкрити всю свою ПОТЕНЦІАЛЬНІСТЬ.

Що таке Людина?

Де ж вихід?

Усвідомлення Першосуті Людини і її покликання.

Коли птах збагне, що він мас крила, йому вже не треба казати, що робити з крилами.

Коли Людина збагне, що вона не смертна земна істота, або нещасний грішник, над яким стоїть з караючим мечем "бог" — а Син

Світла, — то усвідомлення себе Зерном Вічного Духу дасть вихід і вияв усім судженим силам.

Формулюємо принципи Сур’я-Йоги або Сонячної Йоги, яка випливає із суті Світла, із суті Свободи.

Чому ми вживаємо слово "йога"? Тому що воно відбиває найповніший смисл того, що необхідне тепер, а саме — всеохоплення, всеоб’єднання.

Що ж об’єднає людей? Де основа єдності?

Хліб для людей? Енергія для техногену?

Ні! І хліб і енергетика завжди роз’єднували і ставали основою антагонізму та воєн.

Ідея співіснування, як страх перед глобальним самознищенням?

Це — цинізм. Такий стан ("співіснування") є тимчасова рівновага, котра неминуче буде порушена, коли якась із ворогуючих сил відчує "перевагу".

Критерій Єдності повинен бути безсумнівний і виходити не з благих побажань людей, а випливати з самого Джерела Космічного Життя.

А оскільки ми збагнули, що Життя є Дитя Світла, то запорукою Єдності буде прагнення до З’ЄДНАННЯ З ПЕРШООСНОВОЮ СУЩОГО.

Ось деякі принципи Світоносної Йоги, Сур’я-Йоги.

1. Речовинний Світ — зупинений і полонений у гравітаційний колапс Промінь (Світло).

2. Еволюція фізичних світів є динаміка ув’язненого Світла.

3. Поява життя — перший прорив Світла з лабіринту гравітації в напрямку Свободи.

4. Людина — Самоусвідомлення Світла.

5. Ідея "Спасіння", свободи, мокші, самадхі, Преображення — сигнал, поклик Материнської Першосуті Світла.

6. Земні еквіваленти "йоги", "релігії", "науки" — є антиеволюційні підробки істинної Нетлінної Йоги, Духовності, Знання, які суджені грядущому Світові Свободи, Любові.

"Релігія", "йога", як прагнення до всеохоплення, злиття з Суттю Всесвіту, трансформована в програму деградації духу. "Наука", як прагнення до Всепізнання, трансформована в служанку функціональних потреб техногену.

Результат і в першому і в другому випадку той же — рабство Розуму й Духу.

7. Необхідність Преображення (Місія Христа).

Висхідний пункт: Усвідомлення Світоносності, розкутості Духу, його невмирущості, тобто Вічності.

Усунення з розуму психобар’єрів — релігійних, наукових, побутових, державних (коротше, всіх функціональних програм закріпачення).

Повернути сили первісних духостихій, які тепер є компонентами обмежених цілей насичення, до вільної Гри по Закону Любові, щоб вони

могли увійти в потік імпровізації, творення Небувалого Космосу ПОНАД ЗАКОНОМ ПОТРЕБИ.

Вивести Психосферу Землі з кільця прагматизму, ввівши її в Сферу Свободи.

Які можливості для такої дії? Які передумови? Які кроки необхідні, які перспективи вимальовуються для людства в напрямку такої метаморфози?

Необхідність Зоряного Братерства

Треба сказати відверто, що будь-які структури (держави, церкви, групи, організації) нізащо не дозволять існування і функціонування ідеї Абсолютної Свободи.

Вільна Громада можлива лише на Духовному Плані Буття. Але саме це, як не дивно, є запорукою неправдивості, бо Пітьма не має в Сфері Духу своїх бастіонів або представників.

Тому, проголосивши і утвердивши Зоряне Братерство на Землі, ми не декларуємо певну ідею, а будуємо ДУХОВНИЙ БАСТІОН в умовах дисгармонії і ворожнечі.

Зоряне Братерство, котре діє не як організація, а як Духовний Моноліт, розпочинає нову спіраль історії Людства — Еру Любові і Єдності.

Ніхто не скаже, наскільки швидко проявить себе Космічне Дитя, але Воно є запорукою Істинного Буття.

Як же діятиме Зоряне Братерство? Як знайдуть один одного Брати?

По магніту Єдності. Раз ідея прозвучить по Світу — всі, хто від Братерства, відчують, озовуться, зберуться на Духовному Полі. На Землі можуть контактувати лише найближчі ланки Братерства, а в Сфері Духу це буде Легіон Вогненосний, супроти котрого безсила Пітьма.

Кожен Зоряний Брат у своїй країні, системі, сфері впливу нестиме ідеї Свободи, Любові, Мужності, сам втілюватиме їх в життя. В науку, релігію, літературу, побут, мистецтво, в духовні експерименти проникнуть основи Сонячної Йоги — Йоги Всебуття.

Перша ступінь, до котрої прагне Зоряне Братерство, — Відтворення Єдиного Духу Людства.

Наступні ступені — ведуть у безмежність проявлень Любові і Краси.

ПУНКТИР ГРЯДУЩОГО

Заповіт

Мій Друже!

Люди звикли, щоб їм все розкладали по поличках. Але Зоряним Братам непотрібна вірьовочка, на якій їх би вели до Істини. Вони — Діти Свободи, і досить їм кличу, щоб вони ринулися у Небо Любові.

Тому я завершую свої замітки Заповітом, де проведу ледь помітний пунктир стежки, що, на мою думку, має привести до звільнення Духу Людства.

Чому я називаю це Заповітом? Бо Ти знаєш складність нинішньої ситуації, в якій може трапитися негадано все, що завгодно: передчасна смерть, реакція Темряви, довга розлука.

Цей лист і є моїм заповітом рідним душам, Грядущим Людям Землі.

Заповіт Зоряним Братам

Вітаю вас, Друзі Сонячні!

В безодні віків ми зустрічаємося душами і серцями, щоб виконати Древній Заповіт Великої Матері — об’єднати Світи Полум’ям Любові, винести наш багатостраждальний, закривавлений світ з прірви безвиході.

Ми вступаємо у Останній Бій супроти Сил Небуття. Тисячоліттями Темрява привчала розум Людини до ідеї мізерності і безсилля. Ви, Зоряні Брати, відкинете відчуття страху і непевності, бо знаєте, що ВАС ЧЕКАЄ СВІТОНОСНЕ ЖИТТЯ ВІЧНОСТІ.

І болі, й сум, і падіння і піднесення тчуть багатобарвне вбрання Духу. Не бійтеся ударів і втрат — все трансформується в світоносну райдугу Радості в Світлиці Сонця.

Прийміть кілька дружніх слів Любові перед розлукою, хай вони стануть Зернятками, що зростять чарівне Дерево грядущої Зустрічі в Материнському Краю Казки.

Перше слово: І наймічніші земні мечі ламаються. Вирощуйте невламний Меч Духу.

Друге слово: Найгучніші громи затихають. Тиша Вічності панує у Нескінченності. Двері до Рідної Хати відкриваються в Тиші.

Третє слово: Не чекайте відкриттів та істин від богів чи апологетів. Все суджене вам дане Великою Матір’ю з правіку.

Четверте слово: Один крок назустріч Темряві — вічність рабства. Один крок до Світла — нескінченність Свободи. Компромісу з Пітьмою нема, є лише рабство у Пітьми.

П’яте слово: Не шукайте "методів" досягнення і рецептів "свободи". ВИ ВІЛЬНІ, і ніколи не були у рабстві. Рабство — лише сон духу, навіяний програмою тисячоліть.

Шосте слово: Йдучи до омріяного Царства Свободи, не кидайте в неволі нічого рідного і прекрасного — це ваші друзі, це ви самі, розділені марою множинності. Вся Природа з трепетом чекає Преображення, і його принесе Зоряне Братерство.

Сьоме слово: Не бійтеся смерті. Життя нескінченне. Той, хто дав Життя, не одніме його. Той, хто послав нас, чекає. Той, хто благословив на Бій з Темрявою, приготував Свято для Переможців.

Запам’ятайте: Перемога суджена! Меч Духу освячений Самою Великою Матір’ю Світу і йому належить поразити Звіря Пітьми і Роз’єднання.

Мати Світу чекає Переможців!

Заповіт Матері

Мамо, найдорожча земна Жінко!

Ти, котра стала стежкою для мого духу з світу незримого у світи земних мандрів, Ти, котра віддала свою любов, кров, плоть і найкращі роки життя, щоб виростити з безпомічного дитяти мислячу істоту, здатну до творчості й боротьби.

Ти, котра принизила себе, щоб возвеличити Сина, Ти, котра перебрела море сліз і муки, щоб утримати розіп’ятого сина над поверхнею океану смерті, —

Найглибша любов серця — Тобі! — ось мій Заповіт.

Ти оберігаєш спокій земного тіла і тремтиш за життя своєї дитини — це прекрасно!

Але ТА МАТИ, відображенням якої Ти є, ласкаво говорить:

— Витри сльози! Велика радість суджена для всіх, хто пройшов Світи Голгофи! Всі Матері і всі Сини зійдуться незабаром на Свято Любові! Жодна сльозина Твоя не пропаде безслідно, а виростить чарівні Квіти Казки! Благо Тобі!

Мамо! Що нам ці темні стежини земного життя? Світоносне Безмежжя — наша стежина! Ось мій Заповіт — вір мені!

І коли Тобі скажуть, що Сина немає — не вір! Я стою поруч і усміхаюся з любов’ю. Ось мій Заповіт!

Прийдуть нові покоління і запалять нові вогні. І Темрява не втримається під зливою полум’яною. І в тих вогнях будуть наші серця, Мамо!

Ось мій Заповіт!

Заповіт Дітям

Вітаю вас, Кохані!

Ви поспішаєте в Світ Муки і Роз’єднання. Ви одягаєтесь у панцир плоті і страждання. Ви лишили позаду Край Свободи, щоб здійснити Велику Містерію Буття на тяжкій Землі. Ви забули про космічні простори Свободи, але не жахайтеся: Зоряне Братерство стало на чатах Нової історії! І проведе вас до омріяного Краю Радості. Вам, Діти, належить стати воїнами Братерства, його творцями, його ентузіастами. Що може бути прекрасніше — здійснювати Заповіт Матері Світу?

Ось пунктир Хартії Свободи, під крилами якої ви будете втілювати в життя найдерзновенніші мрії всіх віків і народів.

ХАРТІЯ СВОБОДИ

1. Світ єдиний і неподільний. В корені його — Любов.

2. Життя світоносне. Тому воно священне.

3. Не все — для Людини, а Людина — для всього. Вона — старший Брат флори і фауни, і їй належить вивести всю біосферу до висот Розуму й Духу.

4. Всяка думка Людини, якщо вона не полонить і не сковує думку іншої мислячої істоти — суверенна.

Всяке почуття, якщо воно не приводить до рабства інших істот — суверенне.

Всяке слово, якщо воно несе в собі зерна Любові — священне.

Всяка дія, яка веде до свободи тіла, духу, серця і розуму — священна.

5. Свобода волі мислячої істоти — непорушний закон Космічного Права.

6. Поняття Матері, як найглибшого вияву Жертви Буття — священне. Культ Матері — промінь Грядущого. Пам’ятайте, Діти!!!

7. Зоряне Братерство Хартією Свободи проголошує Еру Космічного Народження Людства.

Нескінченність Життя, Нескінченність Подвигу. Нескінченність Творчості, Нескінченність Пізнання, Нескінченність Любові, Невичерпність Тайни. Нездоланність Радості!

Заповіт Людям Землі

Люди Землі!

Я народився серед вас, жив, навчався у ваших школах, мислив вашими словами, ідеями, дихав повітрям вашої планети. Я став сином людським. Довго, дуже довго я намагався збагнути ваші ідеали, ваші прагнення, щоб віднайти прийнятний для людства шлях до вселенської спів’єдності. І ось — замикається коло, що вичерпало доцільність дальшого терпіння, бо Милосердя Любові, хоч і невичерпне, проте тримається на вищій доцільності. Нині Час терпіння Любові для Землі завершується. Планета зобов’язана дати плід.

Минули напружені тисячоліття еволюції. Ви отримали від Космосу неоцінені скарби духу й розуму: вчення Свободи, полум’я Мужності, ідеал Героїчності. Посланців Великої Матері ви зробили своїми богами, своїми ідолами, створивши для них храми, музеї, мавзолеї. Але як ви скористалися тими дарунками для осмислення свого життя, як преобразили вищими ідеалами суспільство, людську душу, тіло, дії, слово і мисль?

Ви маєте космічну енергетику, але безсилі перед ілюзорною рукою смерті.

Ви маєте релігії Любові, але їхнім ім’ям благословляєте вбивство і ненависть.

Ви створили вчення Братерства, але ідеями того вчення розрубали єдине тіло Людства на ворожі частки.

Ви розірвали гравітацію планети, але вихід ваших кораблів у міжпланетний простір не звільнив вас від павутини мізерних побутових прагнень. Космічна Ера стала для вас лише ареною нового змагання за марнолюбні земні цілі, вона лише розширила хвороби вашого духу у зоряний простір, загрожуючи далеким світам.

Ви оволоділи термінологією Синів Світла, проголошуючи ідеали Нового Світу, але старанно оберігаєте в словах, думках та діях закони Мороку. Жодне суспільство Землі не проголосило священність та недоторканість Життя, як неповоротного Вияву Світоносної Першосуті.

Ви шукаєте панацеї від хвороб, але спокійно, під захистом псевдозаконів, нищите у в’язницях, концентраційних таборах та лікарнях мільйони людей. Ви ведете нескінченні війни, які ще жодного разу не утвердили людяного результату, — перемогою завжди користувалися найпідліші представники роду людського.

Ви створили безліч технічних пристроїв, скориставшись генієм учених та інженерів, але ні на йоту не підняли морально-етичний рівень сучасних поколінь: наказ деспота або парламенту легко знімає з людини зобов’язання бути милосердною істотою. Досвід останнього сторіччя яскраво свідчить про повну деградацію земних жителів.

Всі ці страшні втрати ще можна було б виправдати прагненням до ВЕЛИКОЇ МЕТИ. У вас ТАКОЇ МЕТИ НЕМА.

Ідея Співстраждання, проголошена безліччю подвижників, перетворилася на свою протилежність: вона годує Дракона Ненависті і Зла енергією Любові і Добра. Так болісні зусилля Синів Світла вивести людство з рабства були використані для ще ганебнішого ув’язнення Духу.

Ідею Духу ви зробили культом торгівлі з Богом.

Ідею Свободи перетворили на наріжний камінь тиранії.

Ідею Любові затьмарили хмарами ненависті і сексу.

Ідею Пізнання зробили рабою утилітарної технології.

Ви абсолютизували смерть. Ви розрубали в психіці поколінь нитку безперервності життя, а отже відчужили власну планету від Єдиного Організму Космосу. Ваш світ став гангреною, раковою пухлиною, що поглинає вогняну енергію Прасубстанції, не творячи на заміну нічого, крім психообразів мерзоти і ненависті. Ноосфера Землі — це вампір Космосу.

Ви ввійшли в ПРОТИСТОЯННЯ КОСМІЧНІЙ ВОЛІ ЄДНОСТІ, а отже повністю знехтували КОСМІЧНЕ ПРАВО.

Ресурси планети — золотий талант Сонця — вичерпується, нових ви не отримаєте. Доля Землі визначається свободою волі людства. Баланс світлих і темних надбань разюче збочений у бік мороку. Земля розірвала еволюційний ланцюг, вибравши шлях самознищення. Але ще є можливість — остання можливість!

Зоряне Братерство простягає руку рятунку: хто почує, хто збагне — той ввійде у Нове Буття.

Прийдіть, мужні, безстрашні, захоплені, закохані! Прийдіть, знедолені, шукачі небувалого, відкинуті, забуті, втомлені безглуздістю рутинного життя! Прийдіть, мрійники і повстанці!

Створимо Незламне Кільце Зоряного Братерства у незмірності наших сердець! Сійте чисті зерна Нового Світу у поле душі, а не в лабіринти соціальних структур.

Збирайтеся в політ. Наш вирій — понад хаосом цього світу. Кличте вільних від мізерії повсякдення. Кличте їх не в пастки соціальних, політичних чи релігійних формул, — кличте їх у Нескінченність Неба Свободи, яке нам відкриває Велика Мати Світу.

Знаю — страшно, незвично, незбагненно. Ворог навчив думати по-земному, говорити по-земному. Треба стати НАД СОБОЮ, спопелити нікчемну земну логіку вогнем прагнення до Абсолютної Свободи.

Ви боїтеся смерті? Її НЕМА. То вигадка жерців та позитивістів. І релігії й заперечення релігій породжені марою смерті. Я кажу вам — розрубайте в психіці, в свідомості кровну мару, покривало древнього Дракона — Смерть. Ви вічні, невмирущі, безперервні, — лише забули про це у далеких мандрах серед мороку.

Пора повернутися до Батьківської Хати. Чуєте, Браття?

Ви вже не діти, Люди Землі! Якщо й тепер ви відкинете ідею Зоряного Братерства, вся вага історичної карми бумерангом обрушитися на планету. Ви боялися Страшного Суду, який має прийти з "неба"? Той Суд у вашому серці. ВИБИРАЙТЕ!

Мати Світу відкриває браму до Нової Світлиці, але туди не ввійде земна мерзота. Хто побачить ту браму, хто піде на Останній Поклик Любові — той від Світла. Хто одвернеться — залишиться у одвічному мороці.

Що ще може зробити для вас Любов, Люди Землі?

Так просто. Так просто зробити вибір, доки ще світить сонце, доки Серце Великої Матері відкрите.

Зоряне Братерство об’єднує душі в Блакитний Легіон Свободи. Де ви, Брати! Озовіться!!!

Заповіт Україні

Моє останнє слово Матері-Україні, моїй земній колисці.

Я звертаюся до України, а бачу в уяві всіх Матерів Землі: Матір-Грузію, Матір-Росію, Матір-Латвію, Матір-Білорусію, Матір-Францію, Матір-Індію, всіх, всіх, всіх прекрасних Матерів народів планети. Ви у моєму серці творите чарівний образ Великої Матері Всесвіту! Благо вам!

Мамо-Україно!

Дякую Тобі за руки ласкаві, котрі пестили мою душу, і за серце Твоє незміряне, котре напоїло мене з джерела мудрості, вірності, краси й пісенності.

Дякую Тобі за те, що Ти дозволила мені стати одним з Твоїх Синів, спадкоємців Лицарства Безсмертної Січі. Благо Тобі!

Мамо, неймовірно тяжкі Твої шляхи, але Ти вийшла крізь хащі ворожнечі і насилля до вселенського обрію самоствердження і владно заявила про свою невмирущість!

Ти ніколи не вмреш, Мамо, бо маєш в глибині народного серця Корінь Вічності, який тягнеться у нескінченність Буття.

Ось мій Заповіт Тобі, Мамо-Україно.

Бережи СЛОВО-ЛОГОС, бо Воно — Подив Великої Матері, і, втративши Його, Твої сини щезають в безодні Небуття!

Бережи душу Дітей Твоїх, постав на сторожі біля них не друковане слово, яке можна затьмарити і перекрутити, — постав на сторожі коло них ЗОРЯНЕ СЛОВО — ПЕКУЧУ СОВІСТЬ, щоб вона переслідувала їх і вдень і вночі, якщо вони забудуть любов до Тебе!

Твоє майбуття — у вінку вільних Народів, у непорушнім братерстві Націй Планети. Але не держави, не економічні формації визначать шляхи Твої і Твоїх сестер, а Вільна Духовна Громада Народів.

Грядуща Хартія Свободи на чільне місце поставить Любов. Ти не забудеш, Мамо, цього Заповіту?

Любов і Свобода — лише цією стежкою проведе Зоряне Братерство людей Землі до Нового Світу!

Воскресни, Мамо!

Пора ткати зоряне покривало Нового Буття. Світ чекає. Чекають далекі зорі. Дерева і квіти мріють про людей світлих і чистих, котрі мають прийти. Чути дзвони Небувалої Епохи — Епохи Великого Всеоб’єднання Сущого.

Мамо-Україно! Дай мені стати порогом до Твоєї Нової Хати!

Я йду, йде все Зоряне Братерство по Новій, Небувалій Стежині!

Воскресни, Мамо!

Хай буде Так!